

som det ærede Medlem undertiden spøgende kalder de hoppende, de enbenede Parlamentarier, tværtimod, hvis jeg overhovedet skulde kaldes Parlamentarist, tror jeg netop, jeg kom til at høre mellem dem, der ere Parlamentarister, ikke delvis men fuldt ud, jeg var da ikke Folkethingsparlamentarist, ikke Landstingsparlamentarist, jeg var Rigsdagsparlamentarist.

Falbe-Hansen: Jeg vil kun gjøre den høitærede Finanzminister opmærksom paa, at naar han mente, at Udtrykkene i Udvalgets Betænkning vare utydelige i et enkelt Punkt, idet den Forstaaelse, jeg lagde deri, ikke nødvendigvis laa deri, kan jeg dog ikke erkjende dette, og jeg vil gjøre opmærksom paa, hvad den høitærede Finanzminister vel kan have overhørt, at den Forklaring, jeg nu har givet af Udvalgets Betænkning, havde jeg allerede givet, da jeg første Gang havde Ordet i denne Sag; men saadanne Øttringer kunne selvfølgelig meget let overhøres. De staa imidlertid i Tidenden Sp. 536, Linie 9—18. Der staaar altsaa udtrykkelig angivet den Forstaaelse af Udvalgets Betænkning, som jeg senere gav, og som jeg hylde.

J. Sage: Jeg skal erkjende, at det er en europæisk anerkjendt Sætning, at parlamentariske Forhandlinger ikke have meget at betyde for Sagens Afgjørelse, de kunne have Betydning i andre Henseender. Men at Forholdet skulde være det, at det skulde være hensigtsmæssigt først at diskutere Detaillerne, og paa et senere Standpunkt diskutere Principerne, kan jeg ikke erkjende overfor den høitærede Finanzminister. Det er ingen Kvantitets- men en Kvalitetsforskjel, der er imellem den meget ærede Finanzminister og mig. Jeg vil blot bemærke, at det naturligvis er en Skjønssag med 60 Mars Alveren og ligeledes med Forrentningen og Opspisningen af Kapitalen, men naar man skal være forsigtig, forekommer det mig, at man lige overfor det Ubekjendte bør tage det forsigtige Skjøn og ikke det mest uforsigtige, og for det Tredie, hvad Forbudet angaar mod at benytte andre Anstalter, saa er det ikke saa umuligt som det forekommer mig, at den høitærede Finanzminister vil gjøre det til. Man har det andre Steder f. Ex. ved Brandassurancer, men jeg erkjender, at det er vanskeligere her. Men holdt indenfor den Grændse, der som et Stempel nødvendig maatte sættes paa denne Lov — Vedkommende skulde jo hæve Pension begge Steder, og det er Noget, som kan konstateres til en vis Grad — kan jeg ikke erkjende, at det er absolut umuligt.

Finanzministeren (Estrup): Jeg erkjender fuldstændig Berettigelsen af den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende, da han tog Ordet sidst, men det ærede Medlem vil vistnok ogsaa erkjende, at, naar man vil gjøre principiel Modstand mod det foreliggende Forslag, er det noget sent, at det først kommer frem ved den 4de Dags Forhandling, efter at den høitærede Formand har bebudet, at nu er Afslutningen nær forestaaende. Jeg haaber altsaa, at det ærede Medlem ikke i mine Bemærkninger vil se en Ringeagt eller Tilfidsættelse af det Hensyn, der skyldes de vægtige Betragtninger, han fremkom med, det var kun Hensynet til den fremrykkede Forhandling og Hensynet til, at det nu ikke kunde faae praktisk Betydning for Forhandlingen af denne Sag, som bragte mig til at udtale mig, som jeg gjorde.

Monrad: Jeg behøver kun at henvise til, hvad der har gjort sig gjældende i hele den europæiske konstitutionelle Udvikling for at blive forstaaet, naar jeg siger, at Parlamentarismen er Livskraften, der gaar igjennem alle repræsentative Forfatninger. Det glæder mig meget, at den høitærede Conseilspræsident ikke fralagde sig, at han vilde være gaaet, dersom Landstinget, hvad det nu ikke gjorde, havde sluttet sig til Folkethingets Adresse. Han hævdede sig derved at være ret Parlamentarist, da han forlangte til at gaa af begge Things Enstemmighed; men det er Forskjellen mellem ham og den sande parlamentariske Minister, at den sande parlamentariske Minister forlanger en Samstemmen mellem Thingene for at blive, og han derimod lader sig nøie med at forlange, at der skal være Samstemmighed for at gaa af. Det er den Forskjel, der er imellem den høitærede Conseilspræsident og andre Parlamentariskere, og det er det, der volder al denne Forvirring, som vi ligge i. Deraf kommer ogsaa, at for at blive forlanger den høitærede Conseilspræsident kun det ene Things Understøttelse, og derfor er det, at man med Rette maa betegne denne Parlamentarisme som en hoppende Parlamentarisme. Det er jo det, som Thinget vil lære den høitærede Conseilspræsident: at gaa, at bruge begge Benene.

Finanzministeren (Estrup): Det vilde for mig være meget interessant, om det ærede Medlem vilde have føiet til, i hvilke konstitutionelle Lande med to ligeberetigede Repræsentationsafdelinger Parlamentarismen opfattes paa den Maade, som det ærede Medlem angav. I Parlamentarismens sande Hjem, England, er det kun det ene